Lieta Nr.C20-**150914**/12

2014.gads

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 11.aprīlī

Liepājas tiesa

tiesnese Maija Jansone

ar sekretāri Evu Puķēvicu,

piedaloties atbildētājam /pers. B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Liepājā, Republikas ielā 14 **civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.**

Tiesas sēdē tiesa konstatēja;

2014.gada 19.februārī /pers. C/ cēlusi maza apmēra prasību pret /pers. B/, kurā norāda, ka kopdzīvē ar atbildētāju /datums/viņai piedzimis dēls /pers. D/. Gadu pēc dēla piedzimšanas puses sāka dzīvot atsevišķi . Dēls palika dzīvot pie mātes. Atbildētājs par savu dēlu nerūpējas. Viņš nesniedz ne prasītājai, ne dēlam ne materiālu, ne morālu palīdzību. Saskaņā ar tiesas spriedumu kopš 2003.gada saņem uzturlīdzekļus 40 LVL mēnesī. 2012.gadā vienojušies, ka atbildētājs uzturlīdzekļus maksās 60 LVL apmērā, bet šo solījumu /pers. B/ nepildīja. Uzturlīdzekļi 40 LVL apmērā tika ieturēti no viņa algas.

Prasītājas ienākumi ir nepietiekami, lai uzturētu viena bērnu.

Pamatojoties uz Latvijas Republikas Civillikuma 179.pantu /pers. C/ lūdz tiesu piedzīt no /pers. B/ uzturlīdzekļus dēla uzturam 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai 2014.gada 17.martā atbildētājs /pers. B/ prasību neatzina un paskaidroja, ka ir bezdarbnieks un saņem bezdarbnieka pabalstu 200 EUR mēnesī. Vēlas tikt uzklausīts tiesas sēdē.

Prasītāja /pers.C/tiesas sēdē nepiedalās, iesniegusi tiesai lūgumu lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes. Prasību nav atsaukusi.

Atbildētājs /pers.B/tiesas sēdē prasību neatzina un paskaidroja, ka līdz tika atbrīvots no darba maksātnespējīgā AS „Liepājas Metalurgs", viņš ir bezdarbnieks un viņam nav naudas līdzekļu no kuriem maksāt dēlam uzturlīdzekļus. Viņa īpašumā atrodas nelabiekārtots vienistabas dzīvoklis /adrese/, kuru pusēm šķiroties nopircis par 3200 LVL. Citas vērtīgas mantas viņam, nepieder. Atbildētājs apstiprina, ka dēls dzīvo kopā ar māti.

Izvērtējot apstākļus lietā, tiesa nekonstatē Latvijas Civilprocesa likuma 209., 210.pantā noteiktos pamatus lietas atlikšanai un nolemj prasību izlemt bez prasītājas klātbūtnes.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 179.pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns var pats sevi apgādāt .

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu .

Saskaņā ar 2013.gada 15.janvāra LR Ministru kabineta Noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam „ bērnam līdz 7 gadu vecumam uzturlīdzekļi nodrošināmi ne mazāk kā 25 % apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, pēc 7 gadu sasniegšanas – ne mazāk kā 30 % apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ar Dzimšanas apliecību /numurs/(lietas 10.lapa) pierādīts, ka 2002.gada 7.jūnijā dzimušā /pers. D/ vecāki ir /pers. B/ un /pers. C/.

Ar pušu paskaidrojumiem, Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas 2014.gada 4.februāra Izziņu Nr.6-4/926 (lietas 11.lapa), 2014.gada 11.aprīļa Izziņām no VMIS pierādīts, ka /pers. D/ atrodas mātes /pers. C/ ikdienas aizgādībā.

Ar Liepājas tiesas 2004.gada 10.novembra spriedumu pierādīts, ka no /pers. B/ dēla /pers. D/ uzturam piedzīti uzturlīdzekļi 40 LVL apmērā, kas ir 56,91 EUR.

Ar 2014.gada 1.janvāri minimālā mēneša darba alga noteikta 320 EUR, no kuriem 30 % ir 96 EUR. Līdz ar to, lai izpildītu LR Ministru kabineta noteikumus par minimāli piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, atbilstoši prasītājas prasījumam palielināms no atbildētāja piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs.

Turklāt minimālie uzturlīdzekļi maksājami neatkarīgi no vecāku mantas stāvokļa, tātad no /pers. B/ prasītājas labā uzturlīdzekļi piedzenami viņas lūgtajā apmērā .

Saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu tiesa, ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji atbrīvo to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Ar 2013.gada 27.novembra Lēmumu par bezdarbnieka statusu Nr.131127-354pies1 pierādīts, ka atbildētājam piešķirts bezdarbnieka statuss. Atbildētājam pieder nekustams īpašums – nelabiekārtots vienistabas dzīvoklis /adrese/. Līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis ir tāds, lai atbrīvotu viņu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Vadoties no teiktā un saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 3.,5.,189.,19o., 250.$^{18\text{-}27}$pantu,

tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt un piedzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā no /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 30 % apmērā no LR Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot ar 2014.gada 19.februāra līdz dēla pilngadībai.

Izpildu raksta darbību, kas izsniegts uz Liepājas tiesas 2004.gada 10.novembra sprieduma pamata lietā Nr.C20-2997/03/06, noteikt līdz 2014.gada 18.februārim.

/pers. B/ no tiesas izdevumu piedziņas valsts labā atbrīvot.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese : M.Jansone